

LLEGIM TEATRE

Temporada 2019-2020

La casa de les aranyes de Paco Zarzoso

Dissabte 11 de gener a les 10:30 h

BIOGRAFIA

Nascut al Port de Sagunt el 1966. Dramaturg, actor i director. Durant els anys de vida de la Companyia Hongaresa de Teatre, n'ha estat l'administrador, i comparteix les funcions de director artístic juntament amb Lola López i Lluïsa Cunillé, les altres fundadores de la companyia. Porta més de 20 obres estrenades com a autor i ha dirigit al voltant d'un quinzena d'espectacles.

Entre les seves peces teatrals, destaquen *L'eclipsi* (2014), *Hilvanando cielos* (2013), *El alma se serena* (amb Lluïsa Cunillé, 2010).

L'última paraula (2009), *El mal de Holanda* (2008), *Tiempo luego existo* (2007), *Ciudadano Sade* (2007), *Arbusht* (2006), *Solo ante el delirio* (2005), *Exilio* (2004), *El páramo donde fue herido de muerte Jorge Manrique* (2003), *El hipnotizador* (2002), *Húngaros* (amb Lluïsa Cunillé, 2002), *Ultramarinos* (1999), *Cocodrilo* (1998), *Valencia* (1997), *Umbral* (1996) o *Viajeras* (amb Lluïsa Cunillé, 1996).

També ha rebut diversos premis, entre els quals destaquen el Marqués de Bradomín 1996 i l'Enrique Llovet 1997 per *Umbral*, el Max Aub 1998 dels Teatres de la Generalitat per *L'altre* (traducció al valencià d'*Umbral*), el Premi de la Crítica de València 1998 per *Cocodrilo*, el Premi SGAE de teatre 1998 per *Mirador*, i el Premi Ciutat de Barcelona 1999 al millor espectacle i el Premi Serra d'Or al millor espectacle per *Ultramarinos*.

D'aquest autor, a la Sala Beckett s'hi han pogut veure *Intempèrie* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 1996), *Valencia* (1997), *Ultramarinos* (1999), *Viajeras* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 2001), *El hipnotizador* (2003), *Vianants* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 2004), *El alma se serena* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 2010), *Paco e Isabel* (2010), *Umbral* (2010) i *Salón primavera* (coescrita amb Lluïsa Cunillé, 2013).

LA CASA DE LES ARANYES

A la vora d'un pantà s'alça un edifici mig abandonat, on durant força temps només hi han viscut algunes aranyes descomunals. El clima de la comarca va canviar absolutament quan la construcció de la presa hidroelèctrica va submergir en l'oblit el poble més proper. Des d'aleshores, els pocs habitants de la zona malden per superar la seva complicitat més o menys directa en la destrucció d'aquells paratges, mentre els caçadors furtius n'amenacen cada dia la tranquil·litat.

Text de maduresa de l'autor. Retrata amb una fràgil delicadesa la desolació d'unes vides distanciades del contacte amb la resta de la societat, i fortament marcades per les cicatrius que els lliguen als seus records més incòmodes.